

Vabljeni so bili tudi drugi ugledni meščani, med njimi tudi pokojni živinozdravnik Tine Maček z ženo. Gospa Mojca Maček (* 1931) se takole spominja:

»Mož je imel veliko znanstev in vabili so naju na različne akademske ples v Zagorje, Trbovlje, Celje in Ljubljano. Prvič sva šla na ples predilcev leta 1958, tedanji direktor je bil Koprivnikar. Vse smo bile strašno zrihtane. Nosila sem dolgo oprijeto obleko z nabrano volano pod kolenom. Roza brokat sem prešvercala iz Nemčije, saj pri nas ni bilo prave kvalitete. Brez rokavov, ramenski del je nekoliko stisnil dodan trakec, spredaj in zadaj pa je obleko krasil globok V izrez. Zato sem čez rame ogrnila štolo iz belega zajčka. Bele usnjene rokavice so segale do komolca, zraven sem nosila tudi majhno belo torbico in bele salonarčke s petko. Pri petki sem bila previdna. Prej sem se pomerila z možem, da nisem bila višja. Bela barva se je ponovila tudi v roži iz blaga, ki sem jo pripela v lase.

Veliko sem dala na obleko in rada sem se lepo in okusno uredila. Spominjam se tudi obleke iz črnega ripsa, dvodelne črne obleke iz blejske čipke, oblek v princes kroju iz temno lila gladkega žameta in temno zelenega žameta, pa tudi iz jersija in lahke sintetike. Seveda sem izbrala tudi primeren nakit in razne modne dodatke: ovratnik iz bele lisice, oranžen šopek rožic. Šivala mi je teta in obleko sem oblekla tudi za druge slavnostne priložnosti.

Mož je bil oblečen v sivi obleki in beli srajci s srebrno kravato iz satena, ali pa v črnem smokingu, ki ga še vedno hranim za spomin. Plesali smo standardne ples po vsem prostoru ali po krogu, s polko sva šla v rajdo, drugi pa za nama. Pri tvistu smo se preizkušali, kdo lahko pleše do tal Tisti, ki smo bili za žur, smo ostali do konca, smo pometali. To smo bili po navadi Mački, Mirtiči, Slavko in Tonka Pungerčarjeva ter Majda in Janko Baumkircher.«

Vir:

Dolšek, Ida. Špinerbal: litijski ples predilcev. Šmartno pri Litiji: Biroservis, 2011, str. 113.